

Skatteministeriet

16. november 2015
J.nr. 15-1342223

Til Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges et supplerende høringsskema samt et høringssvar fra Finansrådet vedrørende L 46 - Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, arbejdsmarkedsbidragsloven, kildeskatteloven, ligningsloven og pensionsbeskatningsloven. (Indførelse af land-for-land-rapportering for store multinationale koncerner, gennemførelse af ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet m.v.).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
<p><i>Finansrådet</i></p>	<p>Til forslaget § 1, nr. 3, foreslår Finansrådet, at kombinere den konsoliderede omsætning på 5,6 mia. euro med en intern minimumsomsætning på fx 1 mio., 5. mio. eller 10 mio. euro, således at der ses bort fra rent bagatelagte juridiske enheder, da der jo også for disse enheder gælder krav om transfer pricing-rapportering.</p> <p>Hvad angår forslaget § 1, nr. 4 og 5, finder Finansrådet bestemmelsen om, at personer skal underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv, unødvendig. Finansrådet anfører, at databeskyttelsesforordningen forventes vedtaget i marts 2016, og at den foreslåede bestemmelse er meget lig forordningen og dermed unødvendig i særskilt skattemæssig sammenhæng.</p> <p>Finansrådet bemærker endvidere, at det i lovforslaget er uomtalt, hvornår det må anses for "sandsynligt", at et brud på beskyttelsen af personoplysninger "kan skade" beskyttelsen af oplysninger eller vedkommendes privatliv. Finansrådet bemærker, at en ensartet administration af bestemmelsen kan blive vanskelig, når denne lægger op til en skønsmæssig vurdering på flere områder, uden at der er angivet nærmere retningslinjer herfor.</p> <p>Finansrådet finder, at persondataloven bør være den lov, der gælder for alle forhold vedrørende datasikkerhed. Finansrådet anser det for uhensigtsmæssigt og unødvendigt at fastsætte regler i</p>	<p>Den foreslåede definition af et koncernselskab svarer til den internationale standard. Hvis der indførtes en bagatelgrænse målt på intern minimumsomsætning, ville der være risiko for, at fx pengetankselskaber i lavskattelande ikke ville fremgå af land-for-land-rapporteringen.</p> <p>Så længe forordningen ikke er vedtaget og trådt i kraft, vil en sådan bestemmelse være nødvendig for, at dansk ret er i overensstemmelse med EU-retten - mere specifikt direktiv 2014/107/EU. Såfremt forordningen vedtages og træder i kraft med indhold, svarende til bestemmelsen, kan den foreslåede regel ophæves.</p> <p>Hvorvidt det er "sandsynligt" afhænger af, hvilke oplysninger der er blevet kompromitteret, og hvem der har fået oplysningerne. Derfor kan der ikke på forhånd fastsættes meget detaljerede og præcise retningslinjer herom i lovforslaget.</p> <p>På en række punkter går direktivets bestemmelser om underretning videre end persondataloven, og derfor er de foreslåede regler nødvendige.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>skattelovgivningen, der er mere byrdefulde for pengeinstitutterne end de regler, der er fastsat i forhold til persondataloven.</p> <p>Finansrådet finder, at den foreslåede ubetingede forhåndsorientering af kunden, om hvad pengeinstituttet efterfølgende indberetter til SKAT, er byrdefuld og vil være en stor arbejdsopgave for de enkelte pengeinstitutter.</p> <p>Finansrådet finder, at forhåndsorientering om, hvad der agtes indberettet forekommer som en form for ”anteciperet ligning”, idet skatteyderen i dag, når vedkommende modtager oplysninger om, hvad der er indberettet, har mulighed for at henvende sig til pengeinstituttet og få dette til at korrigere oplysningerne, såfremt de findes urigtige. Finansrådet anfører, at dette er den sædvanlige procedure, og at den ikke hidtil har givet SKAT anledning til retssikkerhedsmæssige overvejelser.</p> <p>Finansrådet understreger, at det af persondatalovens § 29 fremgår, at underretning kan undlades, når indberetningen er fastsat ved lov. I henhold til persondatalovens § 29 er der således ikke noget krav om underretning, hvorfor den foreslåede indførelse af ubetinget underretningspligt synes at være en overimplementering af direktivet.</p>	<p>De finansielle institutter skal i forbindelse med forhåndsorienteringen ikke oplyse om konkrete beløb m.v., som det finansielle institut efterfølgende skal indberette til SKAT. Derimod skal de finansielle institutter give en række grundlæggende oplysninger, som den, der indberettes om, har ret til i henhold til persondatalovens § 28 og 29. Hvilke oplysninger, der vil skulle gives, vil afhænge af modtageren. Det kan f.eks. være oplysninger om navn og adresse, konto og oplysninger på depotniveau, samt hvor kunden anses for at være hjemmehørende. Dette kan gøres som led i de oplysninger, som kunden får i forbindelse med konto- eller depotåbninger.</p> <p>Finansrådets forståelse af bestemmelsens indhold er derfor for vidtgående.</p> <p>Det fremgår af ordlyden i direktivets bestemmelser, at oplysninger skal meddeles i alle tilfælde. Det fremgår af præambelen, at de finansielle institutter kan give oplysninger til kunderne i overensstemmelse med deres almindelige procedurer for kommunikation med kunderne i overensstemmelse med national lovgivning, som de er undergivet.</p> <p>Som nævnt foreskriver direktivet, at der i alle tilfælde skal ske under-</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Endelig bemærker Finansrådet, at SKAT i relation til FATCA underretter kunden om, at SKAT giver oplysninger om kundens konti til USA. En tilsvarende procedure forventes vedrørende CRS, hvorfor den foreslåede underretningsprocedure også som følge heraf må anses som overflødig.</p>	<p>retning, også selvom kravet om efterfølgende indberetning af beløb m.v. i øvrigt er fastsat i henhold til lov. Den foreslåede regel er udelukkende en gengivelse af direktivets bestemmelse og er blot sprogligt tilpasset dansk ret. Der vurderes således ikke at være tale om overimplementering.</p> <p>Direktivets regel går ud på, at underretning skal ske før første indberetning. Formålet er, at kunden fx kan give det finansielle institut oplysninger, som viser, at kontoen ikke er indberetningspligtig. SKAT kan i sagens natur ikke underrette kunden, før SKAT har modtaget en indberetning, og direktivets regel kan derfor ikke opfyldes af SKAT.</p>